

MINISTÈRE
DE L'ÉDUCATION
NATIONALE, DE
L'ENSEIGNEMENT
SUPÉRIEUR ET DE
LA RECHERCHE

EBE HEB 2

SESSION 2016

CONCOURS EXTERNE CAFEP

**Section : LANGUES VIVANTES ÉTRANGÈRES
HÉBREU**

TRADUCTION : THÈME OU VERSION

Durée : 5 heures

L'usage d'un dictionnaire unilingue d'hébreu est autorisé.

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout autre dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Dans le cas où un(e) candidat(e) repère ce qui lui semble être une erreur d'énoncé, il (elle) le signale très lisiblement sur sa copie, propose la correction et poursuit l'épreuve en conséquence.

De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, il vous est demandé de la (ou les) mentionner explicitement.

NB : La copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

A

Traduction

- Traduire le texte.
- Justifier en français les traductions proposées pour les segments soulignés. Vous définirez au préalable la tournure grammaticale, lexicale ou syntaxique hébraïque en expliquant les nécessaires transpositions liées au système linguistique propre à chacune des deux langues.
- Répondre à la question suivante : Pensez-vous qu'il est souhaitable de conserver dans la traduction française du troisième paragraphe (depuis והדבר המתמיה שבכל זה היה מוגדר בבראש פניה בזאת ובעונת אחת) la ponctuation du texte original ? Justifiez votre réponse.

כשהיתה פניה כבת חמיש-עשרה, התחללה נבואה הכנר על יופיה מתגשמת. לא מיד נקלט השינוי בעין, ובוודאי שלא בתודעה, ולא הכל הצליחו לראות את הניצנים הראשונים של יופיה, המתפרק והגםל, הנקлиз והמתגלח, הפורש את הכנפיים שرك הכנר חזן מראש.

דבר אחד הוא, הסבירה לי רחל, שתינוקת יפה נעשית נערה יפה וזועגדלה ונעשית אשה יפה, או שאשה יפה מגיעה פתאום לאיזה מקום, מכיה בו בזוויות שפתיה ובקו מותניה ובחיווכה ובהילוכה, ודבר אחר לגמרי הוא ששסתם תינוקת נעשית סתם ילדה, ואחר-כך נערה רגילה, ופתאום קורן ממנה יופי שלא היה לו כל סימן מוקדם. אט-אט – תחילת רק מזווית מסויימת, ובשעות מסויימות, ואחר-כך רק לגרון המתיבש, ולسرעפת התמהה, ורק אז לעין ולשלך – מתברר שהיציר הזה, ההולך ונחלץ לעינינו מתוך קורי עטיפותינו, הוא מה שקוראים "אשה יפה".

והדבר המתמיה שבכל זה היה, שהראשון להבחן ביופיה של פניה היה דווקא שוסטר הזקן, ודוקא הוא, במעילו השחור הארוך ובזקנו הלבן, הגיע יומם אחד מבית שוסטר כשברכה ברחוב, והישיר לעברה בריצה ממש, וכשנעצרה למראהו, משתחאה, הבית בה והתחיל לרעוז, וכששאלה אותו פניה אם זוקק הוא לעוזה, שאל אם רוצה היא לראות את עצמה עשר פעמים בעט ובעונה אחת.

פניה תמהה, כי שוסטר הזקן היה הדתי היחיד בכפר, חרדי ממש, שמעולם לא פנה לדברים לילדיה או לאשה, ואם פנה אליו בן-אדם ממין נקבה נבהל כל-כך, עד שהשפיל את עיניו ונרתע צעד לאחוריו וכיסה בידו את שפתיו הנעות עד שקולו בקושי נשמע. אבל אחרי שעיכלה את דברינו, עוררה בה הצעתו סקרנות. היא הביטה לימייה ולשםאלת, פנתה לאחר, לא ראתה איש ואמרה לו שהיא מסכימה.

הזקן הוליך אותה אל הפשפש האחורית של חצץ השוסטרים, והכנסיס אותה אל בית-הכנסת הפרטיה
שבנה לו שם. מיד נוכחה פנינה שהסיפורים המהלים עליו בכפר נכונים. אכן, קירות החדר צופו
מראות, שהכפילו ושבו והכפילו את מי שעמד בתוכו, כדי שהייתה לשוסטר הזקן מבניין תפילה.

היא הביטה סביבה, ראתה אותו ואת תשע בבואותיו הזקנות, ושאלה: "ואיפה אני?" ושוסטר
הזקן, נרגש מnocחותה בבית-הכנסת שלו וממן הנס שעומד להתחולל, נקט מה שרבים נוקטים כדי
להירגע – התחיל מדבר לא עצירה לנשימה. הוא סיפר לפנינה שבתיחילה, לפי כל חוקי האופטיקה,
היyo כל עשרה המתפללים האלה, והוא בכללם, זהים זה לזה, אבל אחרי כמה שבועות של תפילה
התחלו להיראות ההבדלים. בימים הראשונים הבדלים של גובה ושל תווי פנים, וכעבור עוד
חודשים אחדים – "שככה יהיה לי טוב, פנינה" – גם הבדלים בהתנהגות.

במהרה התגלו הריב הראשון, כי כמה מן הבבואהו איהו לתפילה, ומכאן ולהלאה היו הססוכים
בין חברי המניין עניין של יום ביומו, ובשבת אחת קמו שתי בבואות, שהיו תמיד חשודות בעניינו,
טענו שמקפחים אותן בעליות ל תורה, שננתנו להן מקום ישיבה גרווע, ושלוש אחירות קמו והכריזו
שאין סובלות את נוסח התפילה, והניגון אינו הניגון שלהן מהבית.

פנינה, שמעולם לא הייתה בבית-כנסת, לא הבינה על מה הוא מדובר, ולא כזבתה, עדין לא ראתה את
עצמיה מוכפלת ויפה פי עשרה, כמו שהבטיחה לה כמהDKOT קודם לכן.

מair שלו – פונטנלה, עם עובד, 2002